

EPIGRAMMA IN IOANNAM ŁAWIŃSKA-TYSZKOWSKA
UNIVERSITATIS WRATISLAVIENSIS PROFESTRICEM
KAL. IUN. A. MMXIII FATO CRUDELI EREPTAM

SCRIPSIT ET POLONICE VERTIT

ANNA SZCZEPANIAK

οὐκ ἔσσειται ἀληθὲς ὅλως οὐδ' ἄρκιον εἰπεῖν·
οἴχη ὁδὸν πυμάτην εἰς Αἴδαο δόμους.
ἔσσ' ἐν τοῖς ὀλίγοις οἴτ' οὐκ τεθναῖσι θανόντες·
σεῖ' ὅπι γὰρ λαλαγεῖ τῶρνε' Ἀριστοφάνους
Μοῦσαι τ' ἄδουσιν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἐν καλλιφθόγγοις Καλλιμάχου σελίσι.
ἔστι τε σοῖσι φίλοισι μαθηταῖς τ' ἀθάνατόν τι·
σοῦ μνημαὶ πάντων καλλίονες μελέων.

Nie będzie to cała prawda ani też nie wystarczy
powiedzieć: „Drogą ostatnią odeszłaś do domu Hadesa”.
Jesteś w tych gronie nielicznych, co nie umierają, choć gasną –
Twoim wszak głosem świergoczą ptaki Arystofanesa,
a Muzy, Zeusa boskiego, co dzierży egidę, córki
śpiewają w Kallimachowych wierszach uroczo dźwięczących.
Zostaje też Twym przyjaciółom i uczniom coś nieśmiertelnego –
wspomnienia o Tobie od wszystkich pieśni zgoła piękniejsze.